

[Arbejdsministeren]

dannelsen af sikkerhedsrepræsentanter, mens revisionen foregår.

Jeg mener derimod, at en del af kritikken ville kunne undgås, hvis man inddrog sikkerhedsrepræsentanterne i valg af rammeuddannelse, således at sikkerhedsrepræsentanterne kunne komme på de kurser, der var relevante for dem, i stedet for at arbejdsgiverne ukritisk sender alle sikkerhedsrepræsentanter på samme § 9-kursus.

Niels Andersen (K.F.):

Jeg takker ministeren for svaret. Det var dog et skridt i den rigtige retning.

Jeg har tidligere rejst spørgsmål i forbindelse med uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter, nemlig den 5. december sidste år, og da foreslog jeg generelt, at kurserne sættes ned fra 32 til 16 timer. Jeg henviste her til, at kurserne for mange havde et irrelevant indhold, og at de ting, man lærte, for så vidt ikke stod i forhold til, hvad en sikkerhedsrepræsentant egentlig burde beskæftige sig med.

Ministeren svarede dengang, at en nedsættelse af timetallet for kurserne ville han ikke gå med til, men han ville meget gerne være med til at se på, om man skulle lave indholdet om. Han sagde, at indholdet altid kan diskuteres, og jeg gik derfor ud fra, at man ville ændre disse kurser, simpelt hen fordi de ikke stod i forhold til det, man skulle lære.

Nu er der kommet fornyet kritik. Bl. a. har en del fritidspædagoger udtalt, at kurserne stadig væk ikke for dem har et relevant indhold. De er offentligt ansat. Jeg ser i øvrigt af dagspressen, at lederen af LOs landskole, hr. Poul Nørgaard, indrømmer, at kursernes indhold ikke lever op til det, man havde forventet af dem, men, siger han, man vil lave kurserne om.

Nu siger ministeren, at man vil lave dem om hen ad vejen, og også under hensyn til de sparetider, vi skal ind i, mener jeg, at så længe indholdet ikke har relevant betydning, kan det ikke hjælpe at sende folk på kurser. Det er ikke alene en belastning for det private arbejdsmarked, men også en økonomisk kæmpebelastning for amter og kommuner i øjeblikket.

Jeg skal undlade her at komme med nogle af de talrige eksempler, som jeg kunne fremdrage, på, at man har bygget meget, meget

store organisationer op, men jeg vil henstille og spørge endnu en gang, om dog ikke ministeren vil være med til omgående at ændre karakteren af kurserne, så folk i det mindste kan sige, at de har haft noget ud af det.

Poulsgaard (FP):

Det er jo rigtigt, at vi før har drøftet dette problem her i salen. Sidst vi drøftede det, fik jeg af en fremtrædende socialdemokrat – jeg skal nok lade være med at referere navne, det var en privat samtale, så det skal man ikke – at vide, at det da godt kunne ske, at der smuttede nogle med på de kurser, men så skulle de da også have lov til at hygge sig en lille smule dér. Men nu sidder vi altså i en situation, hvor der skal spares, og vi sidder præcis den samme situation som med 11 timers reglen, hvor 11 timers reglen jo ikke er indført, for at lærerne ikke må holde møde med forældrene efter kl. 9 om aftenen, men for at beskytte de mennesker, der arbejder hårdt og har et fysisk krævende arbejde.

Nu er vi bare kommet i den situation, at alle skal på disse sikkerhedskurser. Så siger den fg. arbejdsminister her, at det er arbejdsgivernes fejl. De sender dem ikke på de rigtige kurser. Ja vel, må jeg så spørge den fg. arbejdsminister: vil man, når man ikke vil være med til at standse det, i al fald indtil man har fundet ud af, om disse kurser er relevante, så i det mindste sørge for at informere arbejdsgiverne om, hvad det er for kurser, de skal sende deres folk til? Det må være det mindste, man kan forlange, så vi undgår spild. Jeg tror, det var Esbjerg kommune, der rejste det i sin tid, og det er jo millionbeløb, det drejer sig om.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til dette spørgsmål, at nu har jeg jo den ære at være formand for Dansk Funktionærforbund, hvor vi har haft mange hundrede på sikkerhedskurser, og jeg har ikke hørt de bemærkninger, som man her kommer frem med. Derfor kan jeg sige, at vel er der ting, der bør rettes, men i det store og hele er kurserne tilfredsstillende.

Formanden:

Jeg er nødt til at sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at man skal stille spørgsmål, når man får ordet som ikke-spørgsmålsstiller.